

ninger. Jeg tager her Hensyn til den Begjæring om Midler, der findes i Flaadens Budget, og som ere søgte bevilgede med en vis Sum til Bygningen af et stort Pantserffib, som er betegnet Nr. 56. Med Hensyn til denne Bygning troer jeg allerede nu at burde oplyse, at der ikke er truffet nogen Disposition hverken over det Beløb, der er bevilget paa indeværende Mars Finanslov, og som det har været Bestemmelsen at anvende til det nævnte Pantserffib, eller overhovedet med Hensyn til Bygningen af dette Pantserffib. Det er altsaa et Spørgsmaal, som ligger fuldstændig aabent til Forhandling imellem Regjeringen og de lovgivende Forsamlinger; der er ikke foregrebet Noget i saa Henseende. Jeg skal søge Leilighed til at forhandle ikke blot med det kommende Finansudvalg, men ogsaa paa passende Maade med Thinget selv, om vort Forsvarsvæsen i det Hele, og navnlig om Planen for Udviklingen af vor Flaade. Jeg har, som bemærket, kun troet at burde afgive denne Erklæring allerede nu, fordi maaffee flere Talere kunde finde sig foranledigede til at udtale sig over dette Punkt, og fordi jeg har troet at burde afværge, at her omtales Noget under en urigtig Forudsætning, den nemlig, at Regjeringen skulde have engageret sig paa Bygningen af et stort Pantserffib. — Det var kun denne Bemærkning, jeg har troet at burde fremkomme med allerede nu.

II. Sags: Dersom det iaar foreliggende Finanslovforslag ikke havde været anderledes end de sædvanlige, skulde jeg ikke have deltaget i Forhandlingen ved dets første Behandling, men jeg skulde have ventet, indtil der havde været Anledning til at stille noget Ændringsforslag, og indtil Finansudvalgets Betænkning forelaa, thi da er det egentlig, at Sagen kommer til praktisk nytte Overveelse. Paa Grund af den særlige Stilling, hvori Finansloven nu er fremkommen, drifter jeg mig imidlertid til nu at gjøre nogle saa Bemærkninger, som jeg haaber ikke ville være til nogen Skade. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt man maa synes, at Finansbudgettet viser en god eller ikke god eller taalelig Til-

stand; men eet Gode er der iaar, og det er, at Finanslovforslaget er af den Natur, at jeg troer, at hele Publikum mere end nogenfinde før føler en vis Deeltagelse, selv om den er ubehagelig, i Anledning af det, der nu fordres til Statshuusholdningens Forelse. Det er ganske vist hoist ønskeligt, at Publikum tager en levende Deel i de Forhandlinger og de Gjøremaal, vi have for, hvilket ogsaa er anerkjendt af den høitærede Minister, og jeg tør maaffee med den ærede Formands Tilslæbelse i den Henseende oplæse nogle ganske faa Lister. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, hvad den høitærede Finansminister sagde i Landsthinget den 29de Januar iaar som Svar til det 7de kongevalgte Medlem (Andree), der anstillede nogle Betragtninger over, hvorvidt der var Grund eller ikke til at antage den finansielle Stilling for at være mindre god, for ikke at sige slet. Den ærede Minister yttrede da, at han takkede for de givne Oplysninger, og dernæst siger han: „De give altid et Billede, der viser, at vort Budget er stort, og jeg kan ikke Andet end glæde mig ved, at det kan blive hver Mand bekjendt, at der er Anledning til en saa oekonomisk Statsforvaltning som vel muligt. Deri ligger, efter hvad jeg troer, en meget betydelig Hjælp til i det Hele taget at kunne faae gennemført en oekonomisk Statsstyrelse.“ Dette var i Januar 1869; men naar man nu taler om, hvorvidt vor finansielle Stilling er slet eller ikke, vil jeg henholde mig til den høitærede Finansministers Mening i 1867. Ministeren siger da i Landsthinget — man vil finde det Sp. 884 —: „Det er ikke nogen forbigaaende Underbalance, det dreier sig om; det er en chronisk Svækkelse af Staten, der foreligger.“ See, det er meget alvorlige Ord, som jeg vel synes kunne berettigede den høitærede Minister til at see paa den finansielle Stilling med noget mere Betænelighed, end det synes, at han for Diebliffet gjør, at domme efter de Ytringer, vi hørte igaar. Disse Forhandlinger i Landsthinget, hvor man vel ogsaa erindrer, at det interessante Spørgsmaal om Contingent- eller Procentssystem blev saa udsørligen drøftet, endte med, at Finansministeren erklærede det for et